

इहो राजनि । २६न्द्रियपञ्चकपरलक्ष्युक्तं च ।
 पञ्चरत्नं न पञ्चगुणितं रत्नम् । पञ्चविधे रत्नभेदे तत्र
 नानाविधम् “नीलकं वज्रकं चेति पञ्चरागव मौक्तिक-
 कम् । प्रवालं चेति विद्युत् पञ्चरत्नं मनीषिभिः” विधा-
 नपा० “सुवर्चं रजतं सुक्ता राजातर्कं प्रवालकम् ।
 रत्नपञ्चकमाख्यातम्” हेमाद्रिः “कनकं हीरकं नीलं
 पञ्चरागव मौक्तिकम् । पञ्चरत्नमिदं मोक्तव्यमिति
 पूर्वदर्शितम् । अभावे सर्वरत्नानां हेन सर्वत्र योजयेत्”
 हेमाद्रिः पञ्च रत्नानीव उपदेशकत्वात् यत् । रनीतिगर्भं
 कवितापञ्चके “नागः पोतस्तथा वैद्यं ज्ञानिः शक्यो
 वषाक्रमम् । पञ्चरत्नमिदं मोक्तं विदुषापि सुदुर्लभम्”
 काव्यधर्मः नाग इत्यादिना एकैकपदस्य आद्यपदेन सूचित
 कवितापञ्चकं च ग्राह्यम् । तानि च पद्यानि प्रागेव
 काव्यसंग्रहे दृष्टानि । २६पञ्चसूत्रदेवमृदभेदे २० ।

पञ्चरश्मिः पञ्च पञ्चवर्णा रश्मयोऽस्य । पिङ्गवादिपञ्चवर्ण-
 रश्मिरे च्युते तस्य तथात्वम् निर्योतं जा० उ० यथा
 “अथ या एता हृदयस्य नाड्यस्याः पिङ्गवस्यापिञ्ज-
 शिचलि युक्तस्य नीलस्य पीतस्य बोहितस्येत्यसौ वा आ-
 दित्यः पिङ्गव एव युक्त एव नील एव पीत एव बोहितः ।
 तद्यथा महापथं यातत उभौ यामौ गच्छतीमं चाद्यं
 जैवमेवेता आदित्यस्य रश्मयः उभौ लोको गच्छतीमं
 चाहं चाद्यवादादित्यात् प्रतायन्ते ता आद्य नाडीषु
 स्थाः आभ्यो नाडीभ्यः प्रतायन्ते तेऽहमवादिषु
 स्थाः” उप० “अथ या एता वज्रमात्रा हृदयस्य पुच्छः ।
 काकारस्य त्रयोपासनस्यामस्य सम्बन्धिभोनाडो हृदय-
 मधिपिण्डात् सर्वतोविनिःसृता आदित्यमण्डलादिव-
 रश्मयस्ताः पीताः पिङ्गवस्य वर्णविशेषविशिष्टस्यापिञ्ज-
 शिचरस्य रसेन पूषाशदाकारा एव तिष्ठन्ति वर्तन्ति
 इत्यर्थः । तथा युक्तस्य नीलस्य पीतस्य बोहितस्य च
 रश्मयः पूर्णा इति सर्वत्राध्याहार्यम् । सौरेण तेजसा
 पित्तं ह्येव पाकाभिनिर्दत्तेन कफेनाल्पेन सम्मकात्
 पिङ्गुषु भवति सौरं तेजः पित्ताख्यम् । तदेव वातभूय-
 स्त्वादीजं भवति । तदेव च कफभूयस्यः शुक्लम् । कफेन
 वसतायां पित्तम् शोणितवाङ्मलेन बोहितम् ।
 वैद्यकादा वर्णविकाराः सन्त्येष्टव्याः । कथं भवतीति
 श्रुतिस्मादादित्यसम्बन्धादिषु तत्तेजसो नाडीषु वृणतस्येते
 वर्णविशेषा इति । कथमसौ वा आदित्यः पिङ्गवो
 भवेत् एव आदित्यः युक्तोऽप्येव नील एव पीत एव

बोहित आदित्य एव । तस्याध्यात्मं नाडीभिः कथं
 सम्बन्ध इत्यत्र दृष्टान्तमाह तत्तत्र यथा लोके महान्
 विस्तीर्णः पन्था महापथं याततो व्याप्त उभौ यामौ
 गच्छतीमं च सन्निहितमद्यं च विप्रकटं दूरस्थमेव यथा
 लोके दृष्टान्तो महापथ उभौ यामौ प्रविष्टः । एव-
 मेवेता आदित्याः महापथा यथा गच्छन्ति तथोभयत्रादि-
 त्स्य रश्मयः उभौ लोकावहं आदित्यमण्डलमिति च
 पुरुषं गच्छन्त्युभयत्र प्रविष्टाः यथा महापथः । कथम-
 सन्नादादित्यमण्डलात् प्रतायन्ते सन्तता भवन्ति । ता
 अध्यात्ममात्रं पिङ्गवादिवर्णां यथोक्ताः नाडीषु स्था-
 तताः प्रविष्टा इत्यर्थः । आभ्यो नाडीभ्यः प्रतायन्ते प्र-
 वृत्ताः सन्तानभूताः सत्यन्तेऽसृष्टान् रश्मीनां वृणन्ति-
 कृत्वात्ते इत्युच्यन्ते भा० “रसेनाद्यस्येति शेषः तदाकारा
 इति तच्छब्दोऽन्तरसंविषयः । युक्तस्येत्यादिषु षष्ठी पूर्ववत् ।
 सुताविति शब्दोऽध्याहारद्योतनार्थः । कथं पुनरह-
 रस्य पिङ्गवादिर्विचित्रो वर्णविशेषः सिध्यतीत्या-
 यद्वाह सौरेणेति वातपित्ताख्यं सौरं तेजः । तेन
 पाकोऽशितस्य च जायते । तेनाभिनिर्दत्तेनाल्पेन कफेन
 सम्मकात् तदेव पित्ताख्यं सौरं तेजो भवति पिङ्गवम् ।
 तेन सम्मकादहस्य नाडीनां च जायते पिङ्गवत्वमित्यर्थः ।
 तदेव च पित्ताख्यं सौरं तेजो यथोक्तपाकाभिनिर्दत्तेन
 प्रभूतेन वातेन सम्बन्धात्तद्भूयस्याङ्गवति नीलं तेन च
 हृदयकादहस्य नाडीनां च जायते तैल्यगित्वाह
 तदेवेति । प्रकृतमेव पित्ताख्यं सौरं तेजो यथोक्त
 पाकवशादभिनिर्दत्तकफस्य क्लृप्तम्विनो भूयस्याङ्गवति
 शुक्लं तेन च सम्मकादहस्य नाडीनां च शोक्लं
 भवतीत्याह तदेव चेति । क्लृप्तपाकाभिनिर्दत्तेन
 कफेन तदभिनिर्दत्तस्यैव वातस्य समतायां तदेव तेजसात्
 सम्बन्धि पीतं जायते । तत्सम्बन्धवाहस्य च नाडी-
 नां च पीतत्वं भवतीत्याह कफेनेति । यदा तु यथोक्त-
 पाकाभिनिर्दत्तं शोणितं वृद्धं भवति तदा तस्य
 नाडीनां च सौहित्यं भवतीत्याह शोणितेति । पञ्चान-
 नरमाह वैद्यकादेति । अन्तेष्वप्यप्रकारमाह कथ-
 निति । नाभेरुद्धं हृदयादध्यात्मादायमाचक्षते ।
 तेजः सौरं पित्तमित्युच्यते । तद्वाहस्य धातुनर-
 सहकारिवशाद्वर्णविशेषे कारणमाशयगतं पीतं रश्मि-
 रवसरश्मनादित्यादिष्वनादित्यैः । कथं तर्हि पिङ्गव-
 सेत्याद्या श्रुतिरित्यागच्छाह श्रुतिस्त्विति । क्लृप्तमर्ध-